

■ Σταθμός για την ζωή της Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς στήν Σουηδία

Ἡ Χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννου(*)

α) Χρονικόν

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρῖου Ἡμερολογίου Ἑλλάδος, κατὰ μὲν τὴν τακτικὴν Συνεδρίαν Αὐτῆς τῆς 1.10.1999 ἐκ. ἡμ. στήν Ἱερά Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, κατόπιν προτάσεως τοῦ Σεβ. Προέδρου Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, ἐξέλεξε παμψηφεί τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Ἰωάννη Ντερλόου, ὡς Βοηθὸν Ἐπίσκοπον τοῦ Σεβ. Προέδρου Αὐτῆς,

προκειμένου νὰ συνεχίσῃ οὗτος ἐργαζόμενος στὸν Ἱεραποστολικὸ ἀγρὸ τῆς Σουηδίας ἀπὸ τῆς νέας αὐτῆς ὑψηλῆς θέσεως, γιὰ τὴν καλυτέρα ὀργάνωσι καὶ ἀνάπτυξι τῆς ἐκεῖ ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καὶ μαρτυρίας.

Κατὰ δὲ τὴν ἕκτακτον Αὐτῆς Συνεδρίαν, τοῦ Σαββάτου τῆς 27.2.2000 ἐκ. ἡμ., ἀπεφασίσθη τελικῶς, ὁ νέος Ἀρχιερεὺς νὰ φέρῃ τὸν τίτλον τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Μακαριουπόλεως, ἡ δὲ Χειροτονία του νὰ τελεσθῇ τὴν ἐπομένην.

Τὸ Μικρὸ καὶ τὸ Μεγάλον Μήνυμα ἐτελέσθησαν αὐθημερὸν στήν Ἱερά Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, κατὰ δὲ τὴν πολυαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς, 28.2.2000 ἐκ. ἡμ., ἐγίνε ἡ εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονία τοῦ Θεοφ. κ. Ἰωάννου, ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη κ. Κυπριανό, συμμετασχόντων καὶ τῶν Συνοδικῶν Μελῶν: Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἑτνα κ. Χρυσσοτόμου, Ἐπισκόπου Νόρα κ. Μιχαήλ, Ἐπισκόπου Αὐλῶνος κ. Ἀγγέλου καὶ τῶν Θεοφ. Ἐπισκόπων Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσσοτόμου, Φωτικῆς κ. Αὐξεντίου, Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου καὶ Λαμπάκου κ. Συμεών, ἐχόντων τὸ σύμφηφον καὶ τῶν ἀπόντων Σεβ. Μητροπολίτου Σαρδινίας κ. Ἰωάννου καὶ Σεβ. Ἐπισκόπου Σύδνεϋ κ. Χρυσσοτόμου.

Ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἱεραῶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων στήν Σουηδία παρίστατο ὁ Αἰδεσιμ. π. Ἀνδρέας Ὁκεροτρομ μὲ ὀμάδα πιστῶν.

Ὁ Θεοφ. κ. Ἰωάννης εἶναι ἰδιαίτερα γνωστὸς καὶ ἀγαπητὸς στὸ Ποίμνιό μας στήν Ἑλλάδα, ἐφ' ὅσον ἀπὸ δεκαπενταετίας ἐπισκέπτεται κατ' ἔτος τὴν Μονὴ μας καὶ ἀφήνει πάντοτε ἄριστες ἐντυπώσεις, λόγῳ τῆς ἀρετῆς καὶ καλωσύνης του γι'

αὐτὸ καὶ στὴν Χειροτονία του συμμετεῖχε μέγα πλῆθος εὐσεβῶν, με κατάνυξι καὶ πνευματικὴ χαρὰ, γιὰ τὴν ἐπαξία προαγωγή του στὸν ἐπισκοπικὸ βαθμὸ.

Ἄπαντες εὐχήθησαν στὸν νεοχειροτονηθέντα Ἀρχιερέα πλουσίους τοὺς πνευματικούς καρπούς τῆς ἱεραποστολικῆς του διακονίας, διὰ τῆς διατηρήσεως καὶ περαιτέρω ἐμβαθύνσεως τῶν δεσμῶν με τὸν πνευματικὸ του Πατέρα Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Κυπριανὸ καὶ τοὺς λοιποὺς ἁγίους Ἀρχιερεῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας.

β) Βιογραφικὸν

Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννης γεννήθηκε στὸ Ρόττερνταμ τῆς Ὀλλανδίας τὸ 1930 ἀπὸ οἰκογένεια ποὺ ἀνήκε ὁμολογιακῶς στὴν Μεταρρύθμιση.

Στὰ γυμνασιακὰ του ἔτη μετεστράφη στὸν Παπισμὸ καὶ τὸ 1949 εἰσηλθε ὡς δόκιμος σὲ παπικὴ Μονή. Ἐκεῖ ἔλαβε θρησκευτικὴ παιδεία, ἐπιδόθηκε δὲ περαιτέρω στὴν ἐνασχόλησι με τὶς Καλὰς Τέχνες με σπουδὲς στὸ Παρίσι, ἐνῶ ἀργότερα εἰδικεύθηκε ὡς συντηρητὴς ἔργων τέχνης.

Ἡ ἐνασχόλησίς του αὐτῆ τὸν ἔφερε σὲ σχέσι καὶ γνωριμία με τὴν Ὁρθόδοξη Εἰκονογραφία καὶ ἐν συνεχείᾳ με τὴν Ὁρθόδοξη Πίστι.

Τὸ 1965 ἐγκατέλειψε τὸν Παπισμὸ καὶ ἐγκαταστάθηκε στὴν Σουηδία, ὅπου τὸ ἐπόμενο ἔτος νυμφεύθηκε τὴν σύζυγό του Μόνικα (Γιόχανσον), με τὴν ὁποία ἀπέκτησε δύο τέκνα, τὸν Ἀνδρέα καὶ τὴν Καικιλία.

Τὸ 1973 ὅλη ἡ οἰκογένεια μετεστράφη πλέον στὴν Ὁρθοδοξία καὶ τὸ 1976 ὁ Θεοφ. κ. Ἰωάννης χειροτονήθηκε Διάκονος, τὸ δὲ ἐπόμενο ἔτος Πρεσβύτερος στὴν Ἀμερική, ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπο κ. Εἰρηναῖο, τῆς λεγομένης «Ἐλευθέρας Σερβικῆς Ἐκκλησίας», προκειμένου νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὶς ἀνάγκες Ἐνοριῶν τῆς Δικαιοδοσίας αὐτῆς στὶς πόλεις Στοκχόλμη καὶ Μάλμοε τῆς Σουηδίας. Λίγο ἀργότερα ἔλαβε καὶ τὸ ὄφρικό του Πρωτοπρεσβυτέρου.

Τὸ 1985 ὁ π. Ἰωάννης προσεχώρησε στὴν νεο-ιδρυθεῖσα τότε Ἱεραποστολή τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων στὴν Σουηδία, ἐκφράσας τὴν συμφωνία του πρὸς τὶς Ἐκκλησιολογικὰς Ἀρχὰς καὶ τὴν ἐν γένει Ὁρθόδοξο Μαρτυρία Αὐτῆς.

Ἐκτοτε τὸ ποιμαντικὸ καὶ ἱεραποστολικὸ του ἔργο εὐλογήθηκε κατὰ ἓνα ἰδιαίτερο τρόπο καὶ ἀπέδωσε πλουσίους καὶ σπουδαίους καρπούς: πολλοὶ Λουθηρανοὶ μετεστράφησαν στὴν Ὁρθοδοξία καὶ ἐβαπτίσθησαν κατόπιν ἐπιμόνου καὶ μακροχρονίου προετοιμασίας καὶ Κατηχήσεως, ἡ μαρτυρία τῆς Πιστεῶς μας ἔγινε γνωστὴ ἀκόμη καὶ σὲ Σχολεῖα καὶ Ἀνώτερα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα τῆς Σουηδίας διὰ τῆς διδασκαλίας τῆς Ὁρθόδοξου Εἰκονογραφίας, πολλοὶ μετανάστες διαφόρων ἐθνοτήτων ᾄδῃσαν κοντὰ του πνευματικὴ καὶ ὑλικὴ βοήθεια καὶ καθοδήγησι, ὁ Ἱερός Ναὸς τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης στὸ Βάμπεργκ τῆς Στοκχόλμης ἀνακαινίσθηκε ἐκ βάθρων καὶ ἀγιογραφήθηκε κ. ἄ.

Τὸ 1988 ἡ θυγατέρα του Καικιλία εἰσηλθε στὴν Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονή μας τῆς

Ἁγίας Ἐλισάβετ στήν Ἴετνα τῆς Καλιφορνίας, ὅπου ἔγινε Μοναχὴ μὲ τὸ ὄνομα Ἰουστίνα.

Τὸ 1990 τοῦ ἀπενεμήθη τὸ Δίπλωμα τοῦ Κέντρου Ὁρθοδόξων Παραδοσιακῶν Σπουδῶν τῆς Ἐξαρχίας μας στήν Ἴετνα τῆς Καλιφορνίας, κατόπιν ὑποβολῆς τῆς ἐργασίας του «Ἡ Ἱστορία καὶ ἡ Ἰδέα τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας στήν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία».

Ἡ Πρεσβυτέρα του Μόνικα, ἡ ὁποία πάντοτε τοῦ συμπαρεστέκετο καὶ τὸν βοηθοῦσε στὸ ἔργο του μὲ μεγάλη καὶ θυσιαστικὴ προθυμία, ὀλίγο πρὶν ἀπὸ τὴν πρόωρη κοίμησί της στὶς ἀρχὲς τοῦ 1999 ἐξ αἰτίας βαρειᾶς καὶ ἀνιάτου ἀσθενείας, ἐκάρη κατὰ τὴν ἐπιθυμία της Μοναχὴ μὲ τὸ ὄνομα Παρθενία.

Ὁ π. Ἰωάννης, κατόπιν αὐτοῦ, ἐκάρη Μοναχὸς στήν Ἱερὰ Μονὴ μας τὴν 19.4.1999 καὶ τὴν 23.4.1999 τοῦ ἀπενεμήθη τὸ ὄφρακιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου.

Ὑπενθυμίζουμε ὅτι ἡ Ἱεραποστολὴ μας στήν Σουηδία περιλαμβάνει δύο ἀκόμη Ἱερεῖς καὶ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας.

γ) Χειροτονητήριος Λόγος

Ἀγαπητὲ Μητροπολίτα ἡμῶν κ. Κυπριανέ, Μέλῃ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ Πιστοί!

Ἐκζητῶ τὰς ἀγίας προσευχὰς ὑμῶν κατ' αὐτὴν τὴν πλέον σημαντικὴν ἡμέραν τῆς ζωῆς μου. Αἰσθάνομαι βαθέως ἀνάξιος τῆς κλήσεως τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἐπισκόπου, ἀλλὰ, ἐπίσης, αἰσθάνομαι μεγάλῃν εἰρήνην καὶ παρηγορίαν ἀπὸ ὅλους ὑμᾶς.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης, ἀπὸ τῆς πρώτης συναντήσεως ἡμῶν, μὲ ἔχει ὀδηγήσει εἰς τὴν πληρότητα τῆς Ὁρθοδοξίας διὰ τοῦ ἀγίου αὐτοῦ παραδείγματος αὐστηρότητος εἰς τὴν πίστιν καὶ ἀγάπης. Τὰ δύο αὐτὰ μέρη τῆς Πίστεως ἡμῶν ἀντιπροσωπεύονται τέλεια εἰς τὸ πρόσωπόν του.

Οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μετὰ τῶν πιστῶν, μὲ ἐβοήθησαν νὰ παραμείνω σταθερὸς εἰς τὴν Πίστιν μου, διὰ τοῦ παραδείγματος τῆς ὑπακοῆς των εἰς τὸν Μητροπολίτην καὶ τῆς πιστότητός των εἰς τὴν ἀγίαν Ὁρθοδοξίαν. Εἰς τὴν μακρυνὴν Σουηδίαν, ὅπου εἴμεθα ἀπομεμακρυσμένοι ἐκ τοῦ κέντρου τῆς Ὁρθοδοξίας, ὁ ἀγὼν ἡμῶν εἶναι δύσκολος. Ὅμως, διὰ τῆς ἀφοσιώσεώς σας εἰς τὸν Μητροπολίτην καὶ τὴν Ἱερὰν ἡμῶν Σύνοδον, μᾶς ἔχετε κάνει νὰ αἰσθανώμεθα ὁμοίως μὲ σᾶς. Διότι, ὅταν καὶ ἡμεῖς ἐπίσης ἐπιδεικνύωμεν τὴν ἀφοσιώσιν μας εἰς τὸν Σεβασμιώτατον καὶ τὴν Σύνοδον ἡμῶν, (τότε) ἐνωθόμεθα μὲ σᾶς. Καὶ οὕτως, εἰς τὴν ἀγάπην αὐτὴν, ἡ ὁποία μᾶς ἐνώνει, δυνάμεθα νὰ λαμβάνωμεν ἀπὸ τὴν δύναμίν σας, ἀπὸ τὴν καλωσύνην σας καὶ ἀπὸ τὸ παράδειγμά σας εἰς τὴν Πίστιν.

Ἐπίσης, ἔχω βοηθηθῆ ἀπὸ τὸ παράδειγμα τῆς ἀειμνήστου συζύγου μου, τῆς Μητέρας Παρθενίας, ἡ ὁποία ἐκοιμήθη ὡς Μοναχὴ. Χωρὶς τὴν ὑποστήριξίν της καὶ τὴν ἀγάπην της δὲν θὰ ἦμουν ἐδῶ, ὅπου εὐρισκομαι σήμερον. Ἔθεσε τὸ παράδειγμα

δι' ἐμὲ καὶ εἰς τὸν Μοναχισμόν εἶμαι ἀκόμη μαθητῆς αὐτῆς, ἂν καὶ μὲ διδάσκη ἀπὸ τὸν ἄλλον κόσμον. Ἐπίσης, ἡ θυγατέρα μου, ἡ ὁποία εἶναι Μοναχὴ εἰς τὴν Ἐξαρχίαν μας εἰς Ἀμερικὴν, ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἑτνα Χρυσόστομον καὶ τὸν Ἐπίσκοπον Αὐξέντιον, μὲ ἔχει ἐμπνεύσει. Ὅπως μὲ ἔχει διαβεβαιώσει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος, εἶναι μία ἀπὸ τὰς καλυτέρας Μοναχάς· μία καλὴ ἀγιογράφος καὶ διευθύνουσα τοῦ Χοροῦ τῆς Μονῆς. Οὕτως, μοῦ παρέχει ἓνα παράδειγμα, τὸ ὁποῖον δύναμαι νὰ μιμηθῶ.

Τέλος, θὰ ἤθελα νὰ εἶπω κάτι περὶ τῆς μαρτυρίας ἡμῶν εἰς Σουηδία. Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἀπὸ ἐκεῖ, εἰς Ἑλλην ἐπισκέπτῃς τῆς Ἐνορίας ἡμῶν μὲ ἐνημέρωσε, ὅτι ὁ μητροπολίτης τοῦ νέου ἡμερολογίου τῆς Σουηδίας, μαζί μὲ ἓνα μοναχὸν ἐξ Ἀγίου Ὁρους, μὲ ἔχει διακηρύξει ὡς σχισματικὸν καὶ ἔχει κατηγορήσει τὴν Ἱερὰν ἡμῶν Σύνοδον, ὅτι ἰδρύει ἐκκλησίαν ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄν ἐξετάσωμεν τὴν λέξιν σχισματικός, θὰ ἴδωμεν ὅτι προέρχεται ἐκ τῆς λέξεως «σχίζω - χωρίζω». Δὲν ἔχω χωρισθῆ ἀπὸ τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν. Κατ' αὐτὴν τὴν σημασίαν, θὰ ἔλεγα ἰσχυρῶς ὅτι δὲν εἶμαι σχισματικός. Ὅμως, ἐνούμενος μὲ τὸν Θεὸν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, χωρίζομαι ἀπὸ τὴν καταδίκην, τὴν συκοφάντησιν καὶ τὴν κατάκρισιν τοῦ ἀδελφοῦ μου. Ὁ Θεὸς νὰ μὲ φυλάξῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκτοξεύω χαρακτηρισμοὺς εἰς τοὺς νεο-ἡμερολογίτας. Ὁ Θεὸς νὰ μὲ φυλάξῃ ἀπὸ τοῦ νὰ θεωρῶ τὸν ἑαυτόν μου ἄξιον, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, νὰ κατακρίνω ἄλλους. Ὁ Θεὸς νὰ μὲ φυλάξῃ ἀπὸ τοῦ νὰ καταδικάζω εἰλικρινεῖς ἀνθρώπους. Τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ τὴν αἰτίαν τῆς ὑπηρεσίας μου τοῦ Χριστοῦ. Ἐν τούτοις, εἶμαι σχισματικός, ἂν αὐτὸ σημαίῃ ὅτι ἔχω ἀποχωρισθῆ, ἀκολουθῶν τὴν συνείδησίν μου, ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι δὲν κηρύσσουν ἀγάπην, ἀλλὰ ἀντὶ νὰ ἐπιθυμοῦν νὰ ἐνώσουν τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὴν Ἀλήθειαν καὶ εἰς τὴν Ἱερὰν Παράδοσιν, ἐπιθυμοῦν νὰ τὴν διαιροῦν, ἐκτοξεύοντες χαρακτηρισμοὺς κατὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων καὶ κατακρίνοντες τοὺς ἀδελφούς των.

Ὅσον διὰ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν, δὲν εἴμεθα μία ἐκκλησία ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας. Εἴμεθα ὡσὰν τὸν πυρῆνα τοῦ ζωντανοῦ κυττάρου. Ὁ πυρὴν δίδει ζωὴν εἰς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ κυττάρου. Καὶ ἐνῶ εἶναι χωρισμένος ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ κυττάρου διὰ τοιχώματος, εἶναι μέλος τοῦ κυττάρου. Εἴμεθα Ὁρθόδοξοι. Κατὰ τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου ἡμῶν, εἴμεθα τὸ «Μικρὸν Ποίμνιον» ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας. Εἴμεθα ὁ πυρὴν τῶν πιστῶν, οἱ ὅποιοι ἀνανεώνουν διαρκῶς τὴν Ὁρθοδοξίαν ἐκ τῶν ἑνδον. Δὲν εἴμεθα ἐκτὸς Ἐκκλησίας. Οὐδόλως. Ὅντες ὁ πυρὴν, ὁ ὁποῖος ἀνανεώνει τὴν Ἐκκλησίαν, εἴμεθα ἐξ ὀρισμοῦ ἐντὸς αὐτῆς· εἰς τὴν καρδίαν τῆς καὶ εἰς τὸ κέντρον τῆς. Ὁ Θεὸς νὰ συγχωρήσῃ ὅσους σκέπτονται ἄλλως καὶ μᾶς καταδικάζουν.

Ἐγὼ ὑπόσχομαι, ὑπηρετῶν τὸν Μητροπολίτην καὶ τὴν Σύνοδον ἡμῶν, νὰ ἐπιδεικνύω εἰς αὐτοὺς πού μὲ μισοῦν ἀγάπην. Νὰ εὐχαριστῶ ὅσους μὲ συκοφαντοῦν, εὐγνωμονῶν αὐτοὺς διὰ τὴν συκοφαντίαν των. Νὰ ἀσπάζομαι τοὺς ἐχθροὺς μου, ὡσὰν νὰ ἦσαν

φίλοι μου. Νὰ κρίνω πρωτίστως τὰ ἰδικά μου λάθη καὶ νὰ παραβλέπω τὰ λάθη τῶν πέριξ ἐμοῦ. Νὰ εἶμαι ἀφωσιωμένος εἰς τὸν Μητροπολίτην μας καὶ τὴν Ἱερὰν Παράδοσιν. Νὰ ἐργάζωμαι διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ὄχι διὰ τὸν ἑαυτὸν μου. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, παρὰ τὴν ἀναξιότητά μου, θὰ μιμοῦμαι τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους. Καὶ ἐφ' ὅσον οἱ Ἀπόστολοι ἐμιμοῦντο τὸν Χριστόν, θὰ βαδίσω, ἂν καὶ ἀναξίως, εἰς τὰ ἵχνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ὁ Ὅποιος μᾶς εἶπε νὰ πράττωμεν ὅλα ὅσα ἔπραττε, καὶ τοῦτο νὰ γίνεται εἰς τὸ Ὄνομα Αὐτοῦ. Ἄν τηρήσω ὅλας αὐτὰς τὰς ὑποσχέσεις, θὰ εἶμαι ἐν τῷ Χριστῷ. Καὶ ἂν θὰ εἶμαι ἐν τῷ Χριστῷ, θὰ εἶμαι ἐν τῇ Ὁρθοδοξίᾳ, ἐφ' ὅσον ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι τὸ Ἀληθὲς Σῶμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Εἶθε ὅλοι οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν καὶ ὅσοι μᾶς μισοῦν νὰ γνωρίσουν ὅτι τοὺς ἀγαπῶμεν. Καὶ εἶθε νὰ κοιτάξουν εἰς τὸ ταπεινόν μου ἔργον εἰς τὴν Σουηδίαν καὶ νὰ ἴδουν, ὅτι μεταστρέφων ἀνθρώπους εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ ὑπηρετῶν Ὁρθοδόξους μετανάστας εἰς αὐτὴν τὴν χώραν, οὐδὲν κακὸν διαπράττω. Ἐλπίζω, ὅτι ἡ ὑπηρεσία μου ὡς Ἐπισκόπου θὰ εἶναι, ὑπεράνω πάντων, μία ὑπηρεσία ἀγάπης. Ἄν εἶναι τοιαύτη, τότε θὰ εἶμαι εἰς ἄξιον ὑπηρετῆς καὶ ἀκόλουθος τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῆς Συνόδου ἡμῶν. Εἶμαι ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδέν. Ὅμως, διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Μητροπολίτου, τῶν συνεπισκόπων μου καὶ ὑμῶν, τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Βασιλείου Ἱερατεύματος, ἡμπορῶ νὰ εἶμαι κάτι. Εἶθε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα νὰ μὲ καταστήσῃ αὐτὸ πὸν πρέπει νὰ εἶμαι.

Ἐκζητῶ καὶ αὐθις τὰς ἀγίας ὑμῶν προσευχάς.

† Ο Μ. Ι.

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 294/Ἰανουάριος-Φεβρουάριος 2000, σελ. 277-280.